

Οι επιφορτισμένες με την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αρχές οφείλουν, σε περίπτωση αποδειχθείσας ανωτέρας βίας, να ορίσουν μια τρίτη ημερομηνία παραδόσεως όταν οι δύο πρώτες απόπειρες παραδόσεως απέτυχαν λόγω της αντιστάσεως που προέβαλε ο καταζητούμενος

Στα εθνικά δικαστήρια απόκειται να εξακριβώσουν ότι οι εν λόγω αρχές δεν μπορούσαν να προβλέψουν μια τέτοια αντίσταση και ότι οι συνέπειες αυτής όσον αφορά την παράδοση δεν κατέστη δυνατό να αποφευχθούν, παρά την επιμέλεια που επέδειξαν οι εν λόγω αρχές

Σε βάρος του Tomas Vilkas έχουν εκδοθεί από λιθουανικό δικαστήριο δύο ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως. Οι ιρλανδικές αρχές επιχείρησαν να προβούν σε παράδοση του T. Vilkas στις λιθουανικές αρχές μέσω εμπορικής πτήσεως. Εντούτοις, λόγω της αντιστάσεως που προέβαλε ο T. Vilkas, δεν του επιτράπη να επιβιβαστεί στην εν λόγω πτήση. Δύο εβδομάδες αργότερα, μια δεύτερη απόπειρα παραδόσεως, ομοίως μέσω εμπορικής πτήσεως, απέτυχε λόγω παρόμοιων συμβάντων.

Κατόπιν τούτου, ο ιρλανδός Υπουργός Δικαιοσύνης και Ισότητας ζήτησε από το High Court (πρωτοβάθμιο δικαστήριο, Ιρλανδία) να επιτρέψει να πραγματοποιηθεί μια τρίτη απόπειρα παραδόσεως του T. Vilkas. Το εν λόγω δικαστήριο έκρινε, εντούτοις, ότι δεν ήταν αρμόδιο να επιληφθεί της αιτήσεως αυτής και διέταξε την απόλυση του T. Vilkas.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Ισότητας άσκησε έφεση κατά της ανωτέρω αποφάσεως ενώπιον του Court of Appeal (εφετείο, Ιρλανδία). Υπό τις συνθήκες αυτές, το Court of Appeal ζητεί να διευκρινιστεί από το Δικαστήριο αν το δίκαιο της Ένωσης επιτρέπει στις οικείες αρχές να συμφωνούν, περισσότερες από μία φορές, λόγω γεγονότων ανωτέρας βίας, νέα ημερομηνία παραδόσεως και εάν ναι, υπό ποιες περιστάσεις.

Καταρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο καταζητούμενος παραδίδεται το αργότερο δέκα ημέρες αφότου εκδόθηκε η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Από τον κανόνα αυτό, ωστόσο, προβλέπονται ορισμένες εξαιρέσεις. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπεται ότι εάν η παράδοση του καταζητουμένου εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας αποδεικνύεται αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, οι δικαστικές αρχές μπορούν να συμφωνούν νέα ημερομηνία παραδόσεως. Στηριζόμενο ιδίως στους σκοπούς που επιδιώκει ο νομοθέτης της Ένωσης, το Δικαστήριο καταλήγει ότι **το δίκαιο της Ένωσης δεν περιορίζει ρητώς τον αριθμό νέων ημερομηνιών παραδόσεως και ότι επιτρέπει τον καθορισμό νέας ημερομηνίας παραδόσεως όταν η παράδοση απεδείχθη αδύνατη το αργότερο δέκα ημέρες αφότου εκδόθηκε η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.**

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο εξετάζει αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως (εν προκειμένω, οι λιθουανικές αρχές) οφείλουν να συμφωνήσουν τρίτη ημερομηνία παραδόσεως σε περίπτωση στην οποία η αντίσταση την οποία κατ' επανάληψη προέβαλε ο καταζητούμενος παρεμπόδισε δύο φορές την παράδοση.

Πρώτον, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να αναφερθεί στην έννοια της ανωτέρας βίας ως αφορώσα περιστάσεις ασυνήθεις, απρόβλεπτες και

ξένες προς τον επικαλούμενο την ανωτέρα βία, οι συνέπειες των οποίων δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρά την επιδειχθείσα επιμέλεια.

Δεύτερον, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η έννοια της ανωτέρας βίας πρέπει να ερμηνεύεται στενά. Συγκεκριμένα, η ανωτέρα βία μπορεί να δικαιολογήσει την παράταση της προθεσμίας παραδόσεως του καταζητουμένου, μόνον κατά το μέτρο που η παράδοση εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας αποδεικνύεται «αδύνατη»: το γεγονός ότι η παράδοση καθίσταται απλώς δυσχερέστερη δεν δύναται να δικαιολογήσει την εφαρμογή του κανόνα.

Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, στο πλαίσιο αυτό, **η αντίσταση που προβάλλει στην παράδοσή του ο καταζητούμενος μπορεί εγκύρως να θεωρηθεί ως περίσταση ξένη και ασυνήθης**. Αντιθέτως, η κατάσταση αυτή δεν μπορεί, καταρχήν, να θεωρηθεί ως απρόβλεπτη περίσταση.

Κατά μείζονα λόγο, σε περίπτωση στην οποία ο καταζητούμενος προέβαλε ήδη αντίσταση σε μια πρώτη απόπειρα παραδόσεως, το γεγονός ότι αυτός προβάλλει επίσης αντίσταση σε μια δεύτερη απόπειρα παραδόσεως δεν μπορεί κανονικά να θεωρηθεί ως απρόβλεπτο.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι κρατικές αρχές διαθέτουν μέσα τα οποία τους παρέχουν, συνήθως, τη δυνατότητα να κάμψουν την αντίσταση του καταζητουμένου. Επίσης, είναι δυνατή η προσφυγή σε μέσα μεταφοράς των οποίων η χρήση δεν μπορεί να παρεμποδισθεί αποτελεσματικά από την αντίσταση του καταζητουμένου.

Εντούτοις, το Δικαστήριο εκτιμά ότι **δεν μπορεί να αποκλεισθεί εντελώς το ενδεχόμενο**, λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, **η αντίσταση του καταζητουμένου στην παράδοσή του να μην είναι αντικειμενικά δυνατό να προβλεφθεί από τις ενδιαφερόμενες αρχές και οι συνέπειες της αντιστάσεως αυτής όσον αφορά την παράδοση να μη μπορούν να αποφευχθούν**, παρά την επιμέλεια που επέδειξαν οι εν λόγω αρχές. **Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν η ύπαρξη τέτοιων περιστάσεων αποδεικνύεται στην υπό κρίση υπόθεση.**

Εξάλλου, στο μέτρο που είναι πιθανό το Court of Appeal να μη χαρακτηρίσει ως ανωτέρα βία την αντίσταση που κατ' επανάληψη προέβαλε ο T. Vilkas, **το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επάγεται ότι, μετά την πάροδο των τασσομένων προθεσμιών, η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν μπορεί πλέον να συμφωνήσει νέα ημερομηνία παραδόσεως με τη δικαστική αρχή εκδόσεως ή ότι το κράτος μέλος εκτελέσεως δεν υποχρεούται πλέον να συνεχίσει τη διαδικασία εκτελέσεως του εντάλματος.**

Ερμηνεία υπό την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν υποχρεούται πλέον, μετά την πάροδο των προβλεπόμενων προθεσμιών, να προβεί σε παράδοση του καταζητουμένου ούτε να συμφωνήσει, προς τούτο, με τη δικαστική αρχή εκδόσεως νέα ημερομηνία παραδόσεως ενδέχεται να δυσχεράνει την επίτευξη του σκοπού της επιταχύνσεως και απλουστεύσεως της δικαστικής συνεργασίας. Κατά συνέπεια, **η πάροδος και μόνον των προβλεπομένων προθεσμιών δεν απαλλάσσει το κράτος μέλος εκτελέσεως από την υποχρέωσή του να συνεχίσει τη διαδικασία εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και να προβεί στην παράδοση του καταζητουμένου, προς τον σκοπό δε αυτό οι ενδιαφερόμενες αρχές οφείλουν να συμφωνήσουν νέα ημερομηνία παραδόσεως.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασης είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582